

آدم‌ها را بر اساس چهره قضاوت نکنیم

یک سری آدم معمولی که نه موفق کامل هستند و نه شکست خورده ناکام. هیچوقت از چهره آنها نمی‌شود فهمید از روند اتفاقاتی که در حال رخ دادن است خوشحال هستند یا نگران و مضطرب.

یک سری آدم معمولی که نه موفق کامل هستند و نه شکست خورده ناکام. هیچوقت از چهره آنها نمی‌شود فهمید از روند اتفاقاتی که در حال رخ دادن است خوشحال هستند یا نگران و مضطرب.

به گزارش ایسنا، عصر ایران نوشت: «بعضی انسان‌ها «پوکرفیس» هستند. یعنی چهره شخص هیچ حالتی را منتقل نمی‌کند و طرف مقابل نمی‌تواند حسی از آن دریافت کند. هر زمان ما در روابط مختلف (اجتماعی، خانوادگی، شغلی و تجاری) حالتی داشته باشیم که طرف مقابل نتواند پیامی از چهره مان بخواند، پوکرفیس هستیم.

بسیاری از ما شاید فکر می‌کنیم این آدم‌ها همیشه در زندگی در یک خط هستند و هیچ فراز و فرودی ندارند. آدم‌هایی که مثلاً همیشه کت و شلوار به تن دارند، به اندازه خوشحال و ناراحت می‌شوند و کار اشتباهی در زندگی نمی‌کنند. یک سری آدم معمولی که نه موفق کامل هستند و نه شکست خورده ناکام. هیچوقت از چهره آنها نمی‌شود فهمید از روند اتفاقاتی که در حال رخ دادن است خوشحال هستند یا نگران و مضطرب.

بگذارید از آدم‌هایی که می‌شناسیم و این روزها بسیار خبرساز شده‌اند برایتان مثال بزنیم. چهره محمدعلی نجفی را در زمان وزارت، حضور در شهرداری، در هنگام قتل و حضور در دادگاه با هم مقایسه کنید. صورت او در تمام این دوران‌ها به یک شکل است. آرام همراه با یک لبخند ریز. مزدک میرزایی، گزارشگر تلویزیون که عزم فرنگ کرده است، چهره‌ای یخی داشت بدون هیچ واکنشی. علی پروین، سرمربی سابق پرسپولیس را یادتان هست. وقتی تیم اش گل می‌خورد یا گل می‌زد، چهره پروین به یک شکل بود، بدون هیچ واکنش خاصی.

این چهره‌ها باعث می‌شود تا ما فکر کنیم، آنها هیچ وقت حق اشتباه ندارند یا اصلاً نمی‌توانند اشتباه کنند؛

چه کسی فکر می‌کرد، مزدک میرزایی با آن چهره یخی و جاه طلبی که هیچگاه نداشت، این گونه عزم لندن کند و همه را انگشت به دهان بگذارد که، «!!! مزدک رفت لندن؟»

این مهاجرت، یک درس بزرگ برای همه ما داشت.

اول این که آدم‌ها را بر اساس چهره قضاوت نکنیم. آدم‌ها می‌توانند برای سال‌ها از یک ماسک خاص استفاده کنند.

دوم این که باید از آدم‌ها انتظار هر کاری را داشته باشیم. یک انسان آرام می‌تواند قاتل شود و یک انسان شرور هم می‌تواند یک خیر بزرگ باشد.

اگر ما به این نتیجه برسیم که انسان توانایی انجام هر کار خیر و شری را دارد، دیگر از اتفاقات اطرافمان شوکه نخواهیم شد.